

Μνήμης ζωντάνεμα

Ένα μπουκέτο γιασεμιά
λουλούδια μυρωμένα
που 'φτασε χτες στα χέρια μου
ζωντάνεψε θύμησες παλιές
που ακόμα τις ζω,
γιατί είναι νωπές
κι ούτε θα σβήσουνε ποτές.

Σα να 'ταν χτες
που φύτευα γιομάτη προσδοκίες
ολόχαρη
στου σπιτιού μου τον κήπο
ευλογημένο γιασεμιού δεντρί.
Μ' εκείνου τα μυρωμένα άνθια
την πιο ακριβή μου έφτιαξα ανθοδέσμη
κι ένα κλωνί της πρόσφερα
στης ζωής μου το σύντροφο
στολίδι στου μαύρου σακκακιού του το πέτο.
Ευωδιαστά λουλούδια
απλόχερα στους δυο, στους τέσσερεις μας χάριζε.
Η μυρωδιά τους
με την αλμύρα της θάλασσας
συνταιρισμένη,
σ' αναλογία τόση
που μόνο της Κερύνειας η μαγεμένη φύση δίνει,
σαγήνευε καρδιά, νου και ψυχή.

Πόσο μου λείπετε
στου ξεριζωμού τα δύσκολα τα χρόνια!
Και να που σήμερα,
τοτσιμεντένιο μου κλουβί,
γιόμισε ευωδιά πολύτιμη ακριβή
χάρη σ' ένα μπουκέτο γιασεμιά
ευλαβικά φτιαγμένο
από ευλογημένα ενός ξένου χέρια,
περαστικού
απ' του σπιτιού μου την αυλή.
Κι είχε στα χείλη μια ευχή
« Άμποτε να ξαναβρεθείς
άγνωστη φίλη, πάλι εκεί!»

Γεώργιος Κοκής

Ο Άγιος Θεόδοτος

Ανάμεσα εις τους τόσους Αγίους μας, που κοσμούν την Κύπριδα Εκκλησία και που με την θυσία τους για του Χριστού την πίστη την αγίαν έχυσαν το αίμα τους και πότισαν και αγίασαν το χώμα του μαρτυρικού μας Νησιού και με την οσιότητα και αγιότητα του επί γης βίου τους στερήσαν την Ορθόδοξη Χριστιανική μας πίστη, εξέχουσα θέση κατέχει και ο Επίσκοπος Κυρηνείας ΘΕΟΔΟΤΟΣ.

Ο Άγιος Θεόδοτος, Επίσκοπος Κυρηνείας, έζησε τις αρχές του Δ΄ μ.Χ. αιώνα, στην εποχή των διωγμών του Λικινίου, όταν το αίμα των Χριστιανών μαρτύρων χυνόταν άφθονο και πότιζε το δέντρο της πίστης του Χριστού.

Στην Κύπρο ηγεμόνας τότε ήταν ο σκληρός ειδωολάτρης Σαβίνος, ο οποίος τόσον άγρια κατεδίωκε τους χριστιανούς, ώστε αυτοί για να σωθούν κατέφευγαν «εν όρεισι και σπηλαιόις και ταις οπαίς της γης».

Στις ώρες τούτες της δοκιμασίας του ποιμνίου, ο Θεός στέλλει τον «καλόν ποιμένα» για βοήθεια του. Ο Επίσκοπος Κυρηνείας Θεόδοτος έγινε ο στυλοβάτης της πίστης στους κλονιζόμενους Χριστιανούς. Έγινε ο παρήγορος Άγγελος και ο εμψυχωτής των πιστών στα φρικτά τους μαρτύρια.

Ο ειδωολάτρης ηγεμόνας Σαβίνος σαν είδε ότι οι Χριστιανοί δεν λύγιζαν, κατάλαβε ότι εμψυχωτής τους ήταν ο Επίσκοπος τους Θεόδοτος. Τον συνέλαβε λοιπόν και τον υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια. Ο Θεόδοτος όμως υπέμενε καρτερικά και διδασκεν ακόμη και αυτούς τους βασανιστές του. Ρίχτηκε τότε στην φυλακή, συντροφιά με τους κακούργους φυλακισμένους. Όμως και στην φυλακή, με το άγιο παρά-

δειγμα του δίδαξε και τους κακούργους και τους μεταμόρφωσε σε αναγεννημένους Χριστιανούς.

Με το γνωστό διάταγμα των Μεδιολάνων, το οποίο επέτρεπε στον καθένα να λατρεύει ελεύθερα το θεό του, ο Άγιος Θεόδοτος αφέθηκε ελεύθερος. Έζησε ακόμη δυο χρόνια κοντά στο ποιμνίο του σαν πατέρας στοργικός και μετά κλήθηκε από τον Κύριον στους Ουρανούς για να στεφανωθεί με το αμάραντο στεφάνι της νίκης και να προστεθεί στο χορό των αγίων και δικαίων. Η Εκκλησία εορτάζει τη μνήμη του στις 2 Μαρτίου, ημέρα αποφυλακισέως του.

Σήμερα, στις δύσκολες αυτές μέρες που διέρχεται η πατρίδα μας, ας εμπνέει όλους μας το πνεύμα της προς το Θεό πίστης και της αυτοθυσίας του Επισκόπου Κυρηνείας Θεοδότου. Ιδιαίτερα εμάς τους εκ Κυρηνείας, που Επίσκοπος και ποιμνιοεπισκόπος μας μακράν της αγαπημένης μας πόλης και επαρχίας, πρόσφυγες μέσα στην ίδια μας πατρίδα. Ας παρακαλέσουμε τον Άγιο Θεόδοτο να μεσιτεύει προς τον Σωτήρα Χριστό μαζί με την Παναγία μας, την Υπέρμαχο του γένους μας Στρατηγό και όλους μας τους Αγίους, για να ελευθερωθεί σύντομα η πανέμορφη πόλη του, η αγαπημένη μας Κερήνεια και όλα τα σκλαβωμένα μέρη του Νησιού μας και του χρόνου, ευλαβικοί προσκυνητές, τη μέρα της γιορτής του να αξιωθούμε να βρεθούμε στου Αρχαγγέλου Μιχαήλ την πάλλευκη Εκκλησία, την γιορτή του να τελέσουμε σαν πράταμε παλιά, ποιμνιο και ποιμένας και να τον ευχαριστήσουμε για την σωτηρία μας, για την λευτεριά της πατρίδας μας. Αμήν.

Χριστόδουλος Γ. Παχουλίδης